

Altijd kippenboer willen worden

Dat **Andy Siemons** het bedrijf van zijn ouders overneemt, is geen verrassing. Hij is opgegroeid tussen de hennen, heeft een pluimveeopleiding gedaan en voelt zich thuis tussen het pluimvee.

Om 7 uur 's morgens beginnen Andy Siemons (33) en zijn vader Ad (59) ieder in een stal van het leghennenbedrijf in Roosendaal (N-B) met de controle en grondeieren rapen. Daarna gaat Ad met een hulp of met zijn vrouw Janny eieren rapen en Andy gaat de stallen in om mest af te draaien, te wegen of te controleren. „Met zijn tweeën voorkom je bedrijfsblindheid”, zegt Ad. „Ik vind het fijn dat ik via mijn netwerk veel van anderen hoor en veel zie op diverse bijeenkomsten, ook van andere sectoren.” Zo ging het ook met de robot die de eieren op pallets zet, anderhalf jaar geleden. „We gingen samen kijken en hebben er niet lang over nagedacht. Een robot viert geen Kerstmis, is nooit ziek en heeft geen vakantie. En de robot maakt geen fouten, dat doen wij”, zo stellen vader en zoon vast. Ad: „Ik merk dat Andy, de jongere generatie, er gemakkelijker mee omgaat.” Andy reageert: „Maar hij werkt er meer mee dan ik.” Waarop Ad weer vaststelt: „Andy is heel goed in bloedluisbestrijding met roofmijten, het werkt geweldig. Ik laat dat los en laat het Andy uitzoeken en ik voer uit wat hij zegt.” Uitmesten en schoonmaken doen ze altijd zelf.

Vader en zoon zeggen dat het samenwerken vanzelf ging. Andy begon met de technische administratie, kreeg langzamerhand meer contact met de boekhouder en ging de financiële administratie bijhouden. Andy: „En dan vind ik de dalen, zoals het laatste jaar, wel erg diep. Maar dan zegt mijn vader: ‘Ze zijn wel eens dieper geweest’. En dat geeft

MONIQUE VAN LOON-VAN DUJINHOVEN

Andy Siemons: „In 2000 kwam ik van school af en ging ik direct thuis werken. Kippen houden heeft charmes, wel is het zo dat het nooit ophoudt”

dan weer rust.” Ad noemt zichzelf vliegende kiep: „Andy regelt alles, via zijn handpalm-computer kan hij inloggen en alles inzien en aanpassen. Door de jaren heen groeit het zo en ik heb er geen moeite mee.”

Vader Ad: pionier met voliëre

In 1978, het jaar dat Andy werd geboren, kochten Ad en Janny (55) grond van een oom, 500 meter van het ouderlijk huis van Ad en bouwden twee batterijstallen. Ad en Janny hadden al een dochter Ilvie en twee jaar later werd zoon Jack geboren.

Andy is helemaal thuis tussen de kippen: „In onze jeugd moesten we of thuis meewerken of ergens anders werken. Ik heb altijd graag met de kippen gewerkt en wilde ook altijd al boer worden. Mijn broer had dat totaal niet. Hij werkt nu in de horeca. Mijn zus heeft een bloemenwinkel in Oudenbosch.”

Andy en zijn vrouw Nancy hebben drie kinderen, Tijn (5), Tess (4) en Mara (2). Nancy werkt drie dagen per week als lerares scheikunde en natuurkunde op een havo-vwo-scholengemeenschap in Roosendaal.

Ad zag in 1991 in Pluimveehouderij een advertentie waarin pluimveeouders ge-

vraagd werd alternatieve huisvesting uit te testen. „Ik was meteen enthousiast en we konden meedoen als derde bedrijf.” Familie Siemons bouwde op een nieuw bouwperceel hun eerste voliërestal voor 20.000 hennen. Met subsidie van het ministerie van Landbouw werd deze zogeheten Poelstal ingericht met het Multifloorsysteem. Het Spelderholt en Landbouwuniversiteit Wageningen onderzochten de arbeidsbehoefte, ammoniak- en stofconcentraties, diergedrag en de technische resultaten. In 1992 verkocht Ad de batterijen en installeerde in deze twee stallen een Voletagesysteem. Ad: „Ik had het al snel door dat wij het maatschappelijk niet gingen redden met de batterijen. Ik sta er versteld van dat het nog zo lang geduurd heeft voordat de batterij uiteindelijk verboden is. Het is goed geweest dat we het als sector zo lang uit hebben kunnen stellen. Scharrel is niet het systeem voor de legpluimveehouderij. Het overgrote deel van de leghennen zit nu op voliëresystemen.”

Zoon Andy: echte pluimveeouder

Andy ging naar de middelbare agrarische school in Helmond. „Elke vrijdag gingen

**bedrijfs
overname**

Vader Ad: „Andy is heel goed in bloedluisbestrijding met roofmijten. Ik laat Andy het uitzoeken en ik voer uit wat hij zegt.” Zoon Andy: „Ik vind de dalen, zoals het laatste jaar, wel erg diep. Maar dan zegt mijn vader: ‘Ze zijn wel eens dieper geweest’. Dat geeft dan rust.”

we naar de Praktijkschool in Horst voor pluimveeonderwijs. In 2000 kwam ik van school af en ging ik direct thuis werken.” Het was eigenlijk niet de bedoeling dat Andy direct thuis ging werken, maar het personeelslid ging weg en Andy vulde dat op. „Ik heb nooit twijfels gehad of ik wel of niet kippenboer zou worden. Kippen houden heeft charmes; wel is het zo dat het nooit ophoudt”, vertelt Andy. Zijn vader Ad stelt terugblikkend vast: „Maar het is heel anders dan toen ik jong was. Ik ging nooit mee op vakantie, maar kwam af en toe een avond of dagje. Dat doet de jongere generatie anders. Via je telefoon kun je nu natuurlijk veel controleren en regelen.”

Andy trad toe als maat in de maatschap van Ad en Janny. De samenwerking ging vanzelf. Ieder werkte in een eigen stal. „We hebben altijd twee leeftijden zodat we bijspringen bij werkzaamheden die nodig zijn.”

De bedrijfsontwikkelingen gingen verder. In 2005 werd in de Poelstal een nieuw systeem geplaatst. Tegelijkertijd bouwde maatschap Siemons een dubbele stal van 16 bij 100 meter met twee etages. Het eerste deel van de stal bevat een kantoorruim-

te, een grote zaal en een skybox. Andy: „Via Blij met een Ei, waarvoor mijn vader actief is, krijgen we veel rondleidingen. „Het kost veel tijd maar het is ontzettend leuk om te doen”, lacht Ad. „De zaal is ook te gebruiken voor kinderfeestjes, bedrijfsuitjes, vergaderingen en dergelijke. Mijn vrouw regelt die feestjes en ik houd de agenda bij”, vult Andy aan.

In 2010 volgde weer een uitbreiding. Ad: „We hebben een stal van 16 bij 100 gebouwd met een Jansen-volière.” Het totale bedrijf omvat nu 100.000 hennen. „In de stallen bij het woonhuis zitten sinds 2010 geen kippen meer. Die stallen gebruiken we nu voor caravanstalling”, zegt Andy.

Rijden naar het werk

Andy is met zijn gezin in 2008 in het woonhuis aan de Laagveldsestraat 20 gaan wonen. Ad en Janny kozen er bewust voor om niet bij het bedrijf te blijven wonen en kochten een huis in Sint Willebrord. Ad: „Gewoon om het bedrijf meer los te kunnen laten. Nu moet ik ’s morgens acht minuten naar mijn werk rijden. Dat is ook weer een nieuwe, aparte ervaring”, lacht hij.

Elk jaar houdt familie Siemons een open dag die druk bezocht wordt. „We zitten hier dicht bij een woonwijk maar hebben nooit klachten gehad. We laten gewoon eerlijk zien wat we doen. Nancy heeft een mooie website gemaakt en we proberen de activiteiten om de sector te promoten langzaam uit te breiden. Het moet leuk en lichtig zijn.”

Het bedrijf met 100.000 leghennen is klaar voor de toekomst. In 2010 hebben Ad en Janny voor de laatste keer flink mee geïnvesteerd. Tot Ad 65 jaar is willen ze inkomen uit het bedrijf halen. Fiscaal verdienen ze nu niet veel zodat het bedrijf gemakkelijker over te nemen is. De overname is met hulp van het accountantskantoor geregeld. „Het fijne van een familieovername is dat je elkaar door en door kent, zowel het bedrijf als elkaar. We mopperen wel eens maar niet tegen elkaar. Je moet op tijd keuzes maken, je daarvoor inzetten, er volledig voor gaan en vertrouwen hebben in elkaar. Ik heb collega's zonder opvolger en die moeten keuzes maken. Dat is op een bepaalde leeftijd wel moeilijk. Het is fijn om een opvolger te hebben.

Monique van Loon-van Duijnhoven